

O sakramencie chrztu

1. O co chodzi w sakramencie chrztu?

Chrzest stanowi początek nowego życia w jedności z Chrystusem i Kościołem. Aby móc przyjąć chrzest w wieku dorosłym, trzeba najpierw wierzyć w Chrystusa i Kościół oraz publicznie wyznać swoją wiarę. W przypadku małego dziecka wystarczy wiara rodziców i chrzestnych. Chrzest dzieci jest szczególnym znakiem uprzedzającej łaski Bożej. Wymaga on gotowości rodziców i chrzestnych, aby wychowywać dziecko w wierze. W miarę dorastania każdy ochrzczony powinien jednak osobistą podjąć decyzję o wspólnocie z Chrystusem w Kościele oraz budować i pogłębiać swoją wiarę i relację z Jezusem.

Ustanowienie chrztu: „Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: «Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata» (Mt 28,18-20).

„Krew i woda, które wypłynęły z przebitego boku ukrzyżowanego Jezusa, są zapowiedzią chrztu i Eucharystii. Kościół celebrował chrzest od dnia Pięćdziesiątnicy; udziela go tym, którzy wierzą w Jezusa Chrystusa”. (Kompedium KKK, 254-255).

2. Jakie są skutki chrztu?

Podczas chrztu dokonuje się symboliczny obrzęd: trzykrotne zanurzenie w poświęconej wodzie chrzcielnej (lub polanie tą wodą) ze słowami: „N., JA CIEBIE CHRZCZĘ W IMIĘ OJCA I SYNA, I DUCHA ŚWIĘTEGO!”. Ma to ogromny wpływ na relację osoby przyjmującej chrzest z Bogiem i Kościołem.

(1.) Uwolnienie do grzechu pierwotnego – przyjęcie łaski uświęcającej

Ochrzczony zostaje uwolniony od grzechu pierwotnego i od wszystkich grzechów osobistych poprzez „obmycie odradzające” (Tt 3,5). „Kto jest ochrzczony, zostaje zanurzony w śmierci Chrystusa, z której powstaje przez zmartwychwstanie z Nim jako „nowe stworzenie” (2 Kor 5, 17)” (Kompedium KKK, 252). W jego serce zostało niejako wlane życie Boże („łaska uświęcająca”). W ten sposób otrzymał on także powołanie do stawiania się świętym.

(2.) Włączenie do wspólnoty Ciała Chrystusa – Kościoła – powołanie do przyjaźni z Jezusem

Człowiek jest tak ściśle związany z Chrystusem jak latorośle z krzewem winnym. Wszyscy ochrzczeni są ze sobą połączeni jak różne latorośle na jednym krzewie winorośli. Stali się **żywymi członkami** Mistycznego Ciała Chrystusa, Kościoła (por. Ef 4,25; 1 Kor 12,12-27) i należą teraz do **Ludu Bożego**. Wszyscy ochrzczeni na całym świecie są ich braćmi i siostrami w wierze.

Ochrzczony stał się **dzieckiem Bożym** i od tego momentu rozpoczyna się jego **powołanie do przyjaźni z Jezusem**. Jezus przyjął go z otwartym sercem, powiedział mu „tak” i czeka na jego odpowiedź, w jedności ze wszystkimi siostrami i braćmi.

(3.) Powołanie do udziału w misji Jezusa Chrystusa – kapłaństwo powszechne

Ochrzczeni uczestniczą w kapłaństwie Chrystusa oraz w jego powołaniu prorockim i królewskim. Są oni „plemieniem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem Bogu na własność przeznaczonym”, aby ogłaszać „dzieła potęgi Tego, który (ich) wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła” (1 P 2, 9) (KKK 1268). Wierzący powinien być gotowy myśleć o innych, przyjąć odpowiedzialność, bronić wiary, dawać świadectwo o Chrystusie, szerzyć królestwo Boże.

3. Kto może chrzcić?

Zazwyczaj chrztu udzielają biskup albo ksiądz (w Kościele rzymsko-katolickim również diakon). W nagłych przypadkach chrztu może udzielić każda osoba, o ile ma intencję czynienia tego, co czyni Kościół. Wystarczy polać wodą głowę chrzczonego, wypowiadając słowa: „N., ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

Bóg mieszka we mnie

Kochany Ojczy w niebie, dziękuję Ci, że dałeś mi życie i że moi rodzice zanieśli mnie do chrztu już na początku mojego życia. W ten sposób, przez jedność z Jezusem, od razu stałem się dzieckiem Bożym. Od zawsze darzyłeś mnie swoją miłością. Przez chrzest święty stałem się całkowicie czysty i piękny dla Ciebie i dla ludzi. Od tego czasu razem z Jezusem i Duchem Świętym mieszkasz w moim sercu.

Pragnę często Cię tam odwiedzać, by wciąż na nowo sprawiać Ci radość. Pomóż mi, abym nigdy nie zabrudził Twojego mieszkania w moim sercu przez grzechy. A jeśli jednak tak się stanie, wtedy pomóż mi natychmiast je oczyścić. Chcę, abyś czuł się u mnie dobrze. Chcę być dla Ciebie radością i pociechą. Dziękuję za Twoją miłość! Amen.

Jestem dzieckiem Bożym

Jezu, gdy byłem jeszcze bardzo mały, rodzice zanieśli mnie do kościoła, abym został ochrzczony. Od tego czasu należę do Ciebie jak gałązka do pnia drzewa, jak latorośl do winnego krzewu. Teraz mogę coraz bardziej odkrywać, co to znaczy być dzieckiem Bożym i żyć w przyjaźni z Tobą.

Dziękuję, Jezu, że mogę przyjść do Ciebie ze wszystkim. Ty pomagasz mi być dobrym. Od Ciebie mogę się uczyć, co znaczy kochać. Razem z Tobą chcę kochać wszystkich ludzi, aby poznali sens życia, wierzyli w Ciebie i zaczęli kochać tak, jak Ty kochasz. Amen.

Dziękczynienie za chrzest

Dziękuję Ci, Ojczy Niebieski, z całego serca za chrzest święty. Już wkrótce po moim urodzeniu, zanim byłem w stanie zasłużyć na jakąkolwiek nagrodę, otrzymałem jako czysty dar udział w Twoim życiu.

Łaska tego sakramentu jest bramą do nieba i wejściem do Królestwa Twojego Syna już na tej ziemi. Stałem się Twoim dzieckiem i przyjacielem. Jedność z Tobą, zerwana w raju przez grzech pierworodny, została odnowiona i pogłębiona przez nowe przymierze:

bo jestem ochrzczony!

Dziękuję Ci, Jezu Chryste, za dzieło odkupienia. Jesteś moim Zbawicielem i Bratem. Przez Twoją Najdroższą Krew otrzymałem nie tylko oczyszczenie z wszelkich plam i win. Ta Krew łączy mnie ponadto przez wiarę w Mistyczne Ciało: Kościół. Biorę udział w Twoim królewskim kapłaństwie i w Twojej misji wobec całego świata:

bo jestem ochrzczony!

Dziękuję Ci, Duchu Święty, za Twoją bliskość, Twoje światło i Twoją moc. Od momentu chrztu świętego jestem w szczególny sposób Twoją świątynią – miejscem Twojego przebywania. Przez dar wiary, nadziei i miłości mogę wejść w głębokie rozumienie Słowa Bożego oraz żyć i dawać świadectwo pod stałym Twoim natchnieniem:

bo jestem ochrzczony!

Przepraszam Cię, Boże, za moją niewierność. Wiem, że sakrament chrztu świętego wymaga stałego pogłębiania wiary i współpracy z Twoją łaską, ale tak często daję pierwszeństwo innym sprawom i interesuję się bardziej powodzeniem na tej ziemi niż życiem wiecznym i rozwojem Twojego Królestwa. Chociaż zaniedbuję wciąż moje przymierze z Tobą, ufam Twojemu miłosierdziu i proszę o cierpliwość dla mnie:

bo jestem ochrzczony!

Proszę Cię, Ojczy Niebieski, o doświadczenie Twojej Miłości. Wołam do Ciebie, Jezu, o moc Twojej Krwi. Błagam Ciebie, Duchu Święty, o Twoje stałe kierownictwo, abym nie zapomniał sensu i celu mojego życia, którym jest świętość. Nie chcę zaniedbać szansy swojego powołania, którą jest doświadczenie wzajemnej miłości już na tej ziemi. Nie chcę zgubić perły, którą jest jedność z braćmi i siostrami w TOBIE,

bo jestem ochrzczony! Amen.

(*Wybaw nas*, s. 33-35)

ZALECANA LEKTURA:

YOUCAT, p. 172-178, 194-202; 226.

W. Wermter, *Dzięki Krwi Baranka*, s. 52, 112-113, 116, 143-144, 147, 253, 259-260, 311, 329; *Odważni i radykalni mocą Krwi Chrystusa*, s. 9-14, *Maryja moja Matka*, s. 45.